

zófia, a tudományok tudománya is erősen függ a fizikától, a filozófián alapuló tudományok helyzete is ezért nyilván még inkább másodrendűvé válik. Jeans nem foglalkozik az emberi gondolkodás értékének megállapításaival, noha a gondolkodás elemeinek fölhasználásával jut eredményeire, a gondolkodás eredményeinek aláértékelt megállapítására. E kétségtelen ellentmondásból ki kell emelni a filozófiát, mert csak ezáltal képzelhető el a többi szellemtudomány helyzetének tisztázása.

A materializmus és determinizmus meglehetősen egyszerűsítette pl. a történettudományok szemléletét. Ha Jeans a materializmus alapjának eltűnését állapítja meg, akkor ezt az alapvető kérdést is tisztázni kell, hogy a rajta épülő eredmények értéke újból megáll-

pítható legyen. Darwin letaszította az embert kiváltságos helyéről s a fejlődési sorba állította, igaz: a fejlődés élére. Most, hogy az atomizáció ezt a sorrendet is kétségessé tette, feltétlenül meg kell vizsgálni az ember helyzete mellett a gondolkodás építményeit is, avval a szándékkal, hogy a szellemtudományok is közeledhessenek az exakt tudomány ideája felé.

„Olykor fel-felszál a köd, a kutató magasra ér és nagyobb tájrészleteket tud áttekinteni, gyakran meglepő eredménnyel. Ilyenkor aztán megesik, hogy az egész tudomány kaleidoszkópszerűen átcsoportosul.“ Ilyen magaslaton vagyunk most. A tudományok átcsoportosulása szemünk előtt történik. Az új rend megállapítása emberi feladat. Nem feledkezhetünk meg róla. Mi, magyarok sem.

EGY AMERIKAI orvosi folyóirat beszámol az emberi bőrfelületi karbunkulus penicillinnel való gyógyításáról. A páciensek a gyáriparban dolgozó munkásnők voltak. Kettőnek közülük a jelkarja volt fertőzött, a harmadiknak az arca. A penicillinnel, ezzel az újkori csodaszerrerrel való kezelés 9—10 nap alatt meggyógyította a betegeket. A szerzők mint legalacsonyabb adagot 100.000 egységnyi penicillint ajánlanak. Súlyosabb esetekben, amikor a belső szervek is meg vannak támadva, még ennél is erősebb adagot kell alkalmazni. A karbunkulus a gyapjú- és bőripari munkások közt igen gyakran előforduló fertőzés, körülbelül 12% halálozási aránnyal, ezért gyógykezelése eddig igen fontos orvosi problémát jelentett.